

[Udenrigsministeren]

I overensstemmelse med De Tolvs Mellemøstenpolitik vil regeringen fortsat i samarbejde med sine partnere nøje følge udviklingen i Mellemøsten og gennem løbende kontakter med alle konfliktens parter arbejde for indkaldelse af en international fredskonference. Fra amerikansk side gennemfører man som bekendt i øjeblikket nye sonderinger i fredsprocessen, og regeringen hilser dette initiativ velkommen og udtrykker håbet om, at det vil føre til fremskridt på vejen mod fred. Regeringen lægger vægt på, at den danske holdning til konflikten afspejler den fælles europæiske og nordiske indstilling.

Konflikten er nu som før særdeles kompliceret og involverer de to supermagters interesser. I relation til det storpolitiske spil må vi erkende, at vor indflydelse er begrænset. Sammen med vore europæiske og vore nordiske partnere har vi betydelig mere vægt.

Som det vil være fremgået af mine bemærkninger, er regeringen alvorligt engageret, både hvad angår den aktuelle situation i de besatte områder, og med hensyn til fredsprocessen.

Jeg finder til slut anledning til ganske kort at nævne vores indsats, når det drejer sig om at lette dagens levevilkår for befolkningen i de besatte områder. Som et bidrag til løsningen af områdernes økonomiske og sociale problemer ydede Danmark sidste år sammen med EF-partnerne finansiel bistand til en samlet værdi af 1 mio. ECU, og i år venter vi at denne bistand vil blive fordoblet.

Desuden vil EF i perioden 1987-89 overføre 20 mio. ECU om året til FN's hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge. Danmark ydede sidste år som et selvstændigt bidrag 39 mio. kr. til organisationens humanitære arbejde blandt palæstinenserne, og denne bistand fortsætter.

Endelig vil jeg pege på, at vi sammen med vore partnere søger at finde frem til en løsning på de problemer, der er opstået i forhold til Israel i forbindelse med gennemførelsen af EF's beslutning om at tillade import af landbrugs- og industrivarer fra de besatte områder på præferencevilkår.

Hensigten med vores bistand er naturligvis ikke at foregribe fremtidige politiske løsninger. Hensigten er alene at yde vort bidrag i en midlertidig situation, der beklageligvis har varet alt for længe.

Forhandling

Pelle Voigt (SF):

Det er jo skik i Folketinget, at ordføreren for forespørgerne takker ministeren for hans besvarelse, og det vil jeg også gøre. Vi har tidligere i debatter i Folketinget måske haft en noget formalistisk og ironisk tone i den tak. Det synes jeg at der denne gang er væsentlig mindre grund til, end der plejer at være.

Jeg synes, at ministerens svar på forespørgslen og den politik, som regeringen skildrer i sit indlæg her, på mange måder er en politik, der peger i den rigtige retning, nemlig i retning af at sikre det palæstinensiske folk de samme menneskerettigheder og de samme nationale rettigheder, den samme selvbestemmelse, som man tilstår andre folk i verden, og som man har tilstået det jødiske folk gennem oprettelsen af staten Israel.

Naturligvis er vi langtfra enige om alle detaljer, men jeg sætter stor pris på ministerens gennemgang af en række af de initiativer, Danmark har været med til at tage på det nordiske plan og sammen med de øvrige ministre i EF. Jeg lægger vægt på ministerens fremhævelse af den politik, som blev udtrykt allerede i Veneziaerklæringen fra Det Europæiske Råd den 13. juni 1980 – den holdning, som også sikrer palæstinenserne det bestemte stykke selvbestemmelse, det er at have indflydelse på, hvem der repræsenterer det palæstinensiske folk. Det er jo en grotesk situation, at det palæstinensiske folk skal leve med – måske i mange år endnu, indtil der sluttes fred – at andre skal beslutte, hvad palæstinensisk selvbestemmelse betyder, og hvem der skal have lov til at repræsentere palæstinenserne, hvem der skal have lov til at tale på deres folks vegne i internationale forsamlinger. Derfor tillægger jeg Veneziaerklæringen vægt, og jeg tillægger det vægt, at ministeren også fremhævede Veneziaerklæringens ord i debatten her.

Efter vores opfattelse har palæstinensisk selvbestemmelse og Israels rømning af de besatte områder én logisk konsekvens: det palæstinensiske folks krav om oprettelse af en selvstændig palæstinensisk stat. Det er også min mening, at det egentlig er det eneste synspunkt, det officielle Danmark med den internationale ret og sin politik i hånden i virkeligheden kan gøre gældende og på et eller andet tidspunkt tydeligt og klart må nå frem til at formulere.